

vælge Borgemeister, som den var vis paa ingen Modstand vilde gjøre. Den bedste og fuldstændigste Garanti Hayes derimod allerede i Borgernes frie Valg af Borgerrepræsentanterne paa kort Aaremaal, i denne Forsamlings Talrigbed og i Offentligheden af dens Møder, hvortil ogsaa Magistraten tager Sæde, hvortil endnu kommer Overpræsidentens Control og Beto og endelig Kongens Oplosningsret. Derfor det iøvrigt virkelig skulde være nødvendigt at indføre et Tokammersystem i Kommunen, maatte Magistraten haade være meget talrigere, end her er tilfaldet, og derhos ikke være sammensat af fast ansatte Embedsmænd med en kongelig Overpræsident i Spidsen. Men Fleertallet kan dog ikke skjønne, at dette System er påsænde, endfise nødvendigt, for Kommunen og skal i den Henseende, næst at henvise til Erfaringens Vidnesbyrd i andre Lande, bringe i Grindring, at det Udkast til en Communallov, som blev fremlagt af Folkethingets Udvalg i Sessjonen 1852, heelt igjennem er bygget paa den Grundfætning, at der kun bør være een besluttende Forsamling i Kommunen, men hvortil den valgte Magistrat har Sæde og Stemme. I Overensstemmelse hermed har Fleertallet stillet sine væsentligste Ændringsforslag til §§ 13, 15 og 18.

En anden væsentlig Mangel ved Lovudkastet er den usforandrede Bibeholdelse af den nu stærkt begrænsede Valgret og Valgbarhed, der udelukker et meget betydeligt Antal af de stættende Indvaanere fra al Indflydelse paa de Anliggender, hvortil de maade yde Bidrag.

Efter de indhentede Oplysninger udgjør nemlig Antallet af de Nærings- og Hjelpekatyende Borgere circa 11,000, hvoraf kun circa 3,500 ere valgberettigede, hvilket Misforhold er saa iøjnesaldende, at Fleertallet ikke troer at behøve videre at motivere et Forslag om Valgrettens Udvidelse.

Naar Valgret og Valgbarhed indrømmes alle fuldmyndige Borgere, der svare directe Skat, d. v. s. mindst 1 Portion Nærings- eller Hjelpekat, til Kommunen, og Bestemmelsen i Forordningen af 1ste Januar 1840 § 12 bibeholdes, hvorefter Halvparten af Repræsentanterne altid skal være Grundeiere, troer Fleertallet, at en saadan Udvidelse og Begræns-

ning af Valgretten ligesaameget er i Overensstemmelse med Grundlovens Aand som med Kommunens Væsen.

Udvalgets Mindretal (C. N. F. Christensen, Monrad og Bloug) gaar ud fra den Forudsætning, at en Reform af Kjøbenhavns Communalbestyrelse er paatrængende nødvendig, og at nærværende Udkast er saa brugbart, at det vilde være Uret, ved at vise det tilbage, at skyde Reformen ud i den uviste Fremtid. Derfor har Mindretallet, med Tilfidsfættelse af mere personlige Duffer og Anskuelser, troet kun at burde foreslaae et Par Ændringer i Udkastet, som vi ansee for væsentlige Forbedringer, men som ikke gribe saaledes ind i dets hele Bygning, at vi kunne holde det for umuligt at opnaae Landstingets og Regeringens Samtykke til dem.

Den fremtrædende og ledende Stilling, der er anvist Regeringens Tilfynsmand i Kommunens Bestyrelse, vil ogsaa efter vor Mening under visse Forhold kunne indvirke skadeligt paa dens Selvstændighed. Men medens vi ansee Tilfynsmandens Stilling for at være et af de Hovedpunkter i Udkastet, som det ikke kan nytte, navnlig paa dette sildige Stadium, at foreslaae forandret, troe vi ogsaa, at de mulige Ulemper for en stor Deel grunde sig derpaa, at han har Forsædet i en Magistrat, som foruden ham kun bestaaer af 4 Personer, der alle ere livsvarige Embedsmænd. Uagtet disse have en anden Oprindelse end han, vil det Enskattede i deres og alle andre offentlige Embedsmænds Stilling let udvikle Anskuelser og Synsmaader, der staae i en vis Modfætning til dem, der ere raadende i det sideordnede, reent borgerlige Organ af Communalbestyrelsen. Tilfynsmandens overveitende Indflydelse vil snarere styrke end udjeyne denne Modfætning, og der vil saaledes let opstaae Conflictet og Standstninger i Communalbestyrelsens Virksomhed, som kunne blive skadelige for Kommunen. Vel er der ved § 12, saadan som denne foreligger, ændret af Landstinget, anvist Borgerrepræsentantskabet